

Oponentský posudek bakalářské práce

Jakub Feige, Archivní pomůcky – inventáře: Archiv města Šumburk nad Desnou, Archiv města Tanvald, Archiv obce Velké Hamry. (Příspěvek k problematice obecní samosprávy). UK Praha 2006, 51 s. + 10 obr. příloh + 3 inventáře

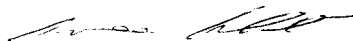
Není příliš časté, aby, byť na katedře archivnictví a pomocných věd historických, byly jako bakalářské práce zpracovávány archivní pomůcky – inventáře. Jednu z prvních „vlastovek“ tak představuje předkládané práce Jakuba Feigeho.

Již v úvodu je potřeba zdůraznit, že autor nepojal téma pouze jako účelové zpracování a zpřístupnění příslušných fondů formou „pouhého“ inventáře, byť se všemi náležitostmi, ale chopil se tématu v souvislostech, jež pořádané písemnosti poskytovaly. Zprvu zcela nahodilý výběr archivních fondů vhodných ke zpracování - písemností Šumburku nad Desnou, Tanvaldu a Velkých Hamrů, se ukázalo jako velmi šťastné a z hlediska celkové koncepce práce neobyčejně přínosné. Zde mám na mysli zejména nástin problematiky obecní samosprávy uvedených lokalit v letech 1850-1945.

Autor rozdělil práci přehledně a logicky do dvou základních oddílů, přičemž první je věnován obecní samosprávě, obsahem druhého jsou pak vlastní archivní pomůcky – inventáře předmetných lokalit. Po stručném obecnějším nástinu historického vývoje obcí v letech 1850-1945, tzn. v období bohatém na proměny v řadě oblastí života obcí a jejich obyvatel (proměny v rovině správní, politické, národnostní apod.) se J. Feige zaměřil na konkrétní obce. Pohled na jejich obecní samosprávu, tak, jak jej autor podal, je o to cennější, že se jednalo o obce s rozdílnou národnostní strukturou, tzn. v jednom případě s obyvatelstvem většinou německým (Tanvald), ve druhém českým (Velké Hamry) a ve třetím z nich smíšeným (Šumburk nad Desnou). Zvláště chvályhodné je i to, že autor se autor věnoval rovněž způsobům vedení úřední agendy v jednotlivých obcích včetně sledování poměrů a jejich proměn ve vlastním personálním zajištění. Závěrem pak uvedl hlavní důvody, které se zásadním způsobem podepsaly na stavu písemné agendy sledovaných městských a obecních fondů.

Pečlivé zpracování jak úvodní stati doprovázené přehledným poznámkovým aparátem, tak i vlastních inventářů na straně jedné, ale i vysoká jazyková úroveň na straně druhé nenechávají na pochybách, že se jedná o práci splňující ty nejvyšší nároky kladené na závěrečné práce. Jediné drobné poznámky se týkají zákona o povinném vedení pamětních knih, jak uvádí autor (s. 41) – zde by snad bylo vhodné doplnění přesné citace (80 / 1920 Sb. – zákon ze dne 30. ledna 1920 o pamětních knihách obecních) a v soupisu literatury uvést všechny publikace, jež byly využívány. Ke zvážení je pak zařazení inventářů před vlastní závěr, soupis pramenů a literatury (které tak nejsou stránkovány a působí tak, jakoby k úvodnímu textu nenáležely – inventáře mají každý zcela logicky samostatné stránkování).

Závěr: autor prokázal výbornou orientaci v literatuře a především v archivních pramenech, které dokázal nejen kvalitně uspořádat, ale i pro dané účely i maximálně vytěžit a zhodnotit. Práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit jako výbornou.

PhDr. Ivana Ebelová, CSc

V Praze dne 15. května 2006